

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Haruță în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Haruță către Elenea Gheorghe Beresteanu, Elena Nicolae Beresteanu și Ion Lungu privind declararea nulității contractului de donație și contractului de vânzare-cumpărare, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2014,

C O N S T A T Ă :

La data de 10.04.2012, Ion Haruță s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Elena Nicolae Beresteanu, Elena Gheorghe Beresteanu și Ion Lungu, solicitând declararea nulității actelor juridice.

Ulterior prin cererea de concretizare din 23.09.2013 a solicitat declararea nulității contractului de donație nr.3126 din 15.04.2004 a apartamentului nr.61 din str. Independenței 24/2 mun. Chișinău încheiat între Elena Nicolae Beresteanu, Ion Haruță și Elena Gheorghe Beresteanu, declararea nulității contractului de donație nr. 2/1753 din 18.02.2005/2407/Bo-05 a apartamentului nr.61 din str. Independenței 24/2 mun. Chișinău încheiat între Elena Nicolae Beresteanu și Elena Gheorghe Beresteanu, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr.61 din str. Independenței 24/2 mun. Chișinău încheiat între Elena Gheorghe Beresteanu și Ion Lungu nr.3644 din 13.04.2012, declararea nulității absolute a acordului de reziliere a contractului (actului subsecvent) nr. 13358 din 30.09.2011 în privința apartamentului nr.61 situat în mun. Chișinău, str. Independenței nr.24, bl.2, restabilirea situației juridice a părților la momentul încheierii contractului de donație inițial.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit certificatului de căsătorie CS-V0395974 s-a aflat în căsătorie cu Elena Nicolae Beresteanu din 30.06.2001. În timpul căsătoriei au procurat apartamentul nr.61 din mun. Chișinău, str. Independenței, nr.24/2, compus din 3 odăi, cu o suprafață totală de 61,8 m.p., în baza contractului de vânzare-cumpărare cu nr.4675 din 15.10.2001, la care în calitate de cumpărător a figurat soția,

contractul fiind autentificat de către notarul Viorica Șevciuc și înregistrat la OCT mun. Chișinău la 28.11.2001, cu nr. cadastral 010011314901061. În anul 2004, în privința soției Elenei Nicolae Beresteanu, de către CPs Buiucani a fost pornită urmărire penală în baza art. 195 alin.2) CP al RM.

La data de 15.04.2004, din cauza că în privința soției se desfășura urmărirea penală, cu scopul prevenirii confiscării apartamentului, soții au decis să doneze fictiv, temporar, apartamentul nr.61 din mun. Chișinău, str. Independenței, nr.24, bl.2, cumnatei soției, adică lui Elena Gheorghe Beresteanu, fără intenția reală de a-i transmite de facto apartamentul în proprietate. Totodată, conform înțelegerii verbale, cumnata soției urma să restituie prin donație ambilor soți apartamentul, imediat după ce urmărirea penală în privința soției va înceta. Însă, fără a-l înștiința, în baza contractului de donație nr.2/1753 din 18.02.2005 Elena Gheorghe Beresteanu a donat înapoi, integral, apartamentul în cauză numai soției reclamantului, lipsindu-l într-un mod cinic de cota-parte a sa din proprietatea comună în devălmășie. Despre această donație a aflat mult mai târziu, când a venit de peste hotare de la muncă, aproximativ în luna august 2009.

Totodată, consideră reclamantul că, temeinicia pretențiilor rezultă din faptul că potrivit înțelegerii anterioare, apartamentul a fost donat înapoi după ce a încetat urmărirea penală, însă, contrar înțelegerii, numai pe numele lui Elena Nicolae Beresteanu, adică soția sa, el fiind lipsit de proprietate. Menționează că, aceste acțiuni și fapte dovedesc fără nici un dubiu că donația inițială către Elena Gheorghe Beresteanu a fost una fictivă, adică fără intenția reală de a-i transmite de facto în proprietate apartamentul dat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica din 30.12.2013 cererile înaintată de Ion Haruță către Elena Gheorghe Beresteanu, Elena Nicolae Beresteanu și Ion Lungu a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor prezente și apreciate din punct de vedere al pertinentei, admisibilității, veridicității iar în ansamblu a constatat cu certitudine că, cerințele invocate în acțiune, nu se încadrează în prevederile legii.

La data de 02.01.2014 Haruță Ion a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2014 s-a respins apelul declarat de către Haruță Ion și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei sect. Botanica, mun. Chișinău din 30.12.2013.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au

importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Haruță Ion a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2014 și a hotărârii Judecătoriei sect. Botanica, mun. Chișinău din 30.12.2013.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Ion Haruță asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Haruță ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ion Haruță împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2014, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Haruță către Elenea Gheorghe Beresteanu, Elena Nicolae Beresteanu și Ion Lungu privind declararea nulității contractului de donație și contractului de vânzare-cumpărare.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan